

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे

॥ अष्टाविंशः सर्गः ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

## ॥ अष्टाविंशः सर्गः ॥

विलपन्त्याः सीतायाः प्राणपरित्यागायोद्यमः

सा राक्षसेन्द्रस्य वचो निशम्य  
तद् रावणस्य प्रियमप्रियार्ता।  
सीता वितत्रास यथा वनान्ते  
सिंहाभिपन्ना गजराजकन्या ॥ 5.28.1 ॥

सा राक्षसीमध्यगता च भीरु -  
र्वाग्भिर्भृशं रावणतर्जिता च।  
कान्तारमध्ये विजने विसृष्टा  
बालेव कन्या विललाप सीता ॥ 5.28.2 ॥

सत्यं बतेदं प्रवदन्ति लोके  
नाकालमृत्युर्भवतीति सन्तः।  
यत्राहमेवं परिभर्त्स्यमाना  
जीवामि यस्मात् क्षणमप्यपुण्या ॥ 5.28.3 ॥

सुखाद् विहीनं बहुदुःखपूर्ण -  
मिदं तु नूनं हृदयं स्थिरं मे।  
विदीर्यते यत्र सहस्रधाद्य  
वज्राहतं शृङ्गमिवाचलस्य ॥ 5.28.4 ॥

नैवास्ति नूनं मम दोषमत्र  
वध्याहमस्याप्रियदर्शनस्य।

भावं न चास्याहमनुप्रदातु -  
मलं द्विजो मन्त्रमिवाद्विजाय ॥ 5.28.5 ॥

तस्मिन्ननागच्छति लोकनाथे  
गर्भस्थजन्तोरिव शल्यकृन्तः।  
नूनं ममाङ्गान्यचिरादनार्यः  
शस्त्रैः शितैश्छेत्स्यति राक्षसेन्द्रः ॥ 5.28.6 ॥

दुःखं बतेदं ननु दुःखिताया  
मासौ चिरायाभिगमिष्यतो द्वौ।  
बद्धस्य वध्यस्य यथा निशान्ते  
राजोपरोधादिव तस्करस्य ॥ 5.28.7 ॥

हा राम हा लक्ष्मण हा सुमित्रे  
हा राममातः सह मे जनन्यः।  
एषा विपद्याम्यहमल्पभाग्या  
महार्णवे नौरिव मूढवाता ॥ 5.28.8 ॥

तरस्विनौ धारयता मृगस्य  
सत्त्वेन रूपं मनुजेन्द्रपुत्रौ।  
नूनं विशस्तौ मम कारणात् तौ  
सिंहर्षभौ द्वाविव वैद्युतेन ॥ 5.28.9 ॥

नूनं स कालो मृगरूपधारी  
मामल्पभाग्यां लुलुभे तदानीम्।  
यत्रार्यपुत्रौ विससर्ज मूढा  
रामानुजं लक्ष्मणपूर्वजं च ॥ 5.28.10 ॥

हा राम सत्यव्रत दीर्घबाहो  
 हा पूर्णचन्द्रप्रतिमानवक्त्र ।  
 हा जीवलोकस्य हितः प्रियश्च  
 वध्यां न मां वेत्सि हि राक्षसानाम् ॥ 5.28.11 ॥

अनन्यदेवत्वमियं क्षमा च  
 भूमौ च शय्या नियमश्च धर्मे ।  
 पतिव्रतात्वं विफलं ममेदं  
 कृतं कृतघ्नेष्विव मानुषाणाम् ॥ 5.28.12 ॥

मोघो हि धर्मश्चरितो मयाऽयं  
 तथैकपत्नीत्वमिदं निरर्थम् ।  
 या त्वां न पश्यामि कृशा विवर्णा  
 हीना त्वया सङ्गमने निराशा ॥ 5.28.13 ॥

पितुर्निदेशं नियमेन कृत्वा  
 वनान्निवृत्तश्चरितव्रतश्च ।  
 स्त्रीभिस्तु मन्ये विपुलेक्षणाभिः  
 संरंस्यसे वीतभयः कृतार्थः ॥ 5.28.14 ॥

अहं तु राम त्वयि जातकामा  
 चिरं विनाशाय निबद्धभावा ।  
 मोघं चरित्वाथ तपो व्रतं च  
 त्यक्ष्यामि धिग्जीवितमल्पभाग्याम् ॥ 5.28.15 ॥

सञ्जीवितं क्षिप्रमहं त्यजेयं  
 विषेण शस्त्रेण शितेन वापि ।  
 विषस्य दाता न तु मेऽस्ति कश्चि -  
 च्छस्त्रस्य वा वेश्मनि राक्षसस्य ॥ 5.28.16 ॥

शोकाभितप्ता बहुधा विचिन्त्य  
 सीताथ वेणीग्रथनं गृहीत्वा।  
 उद्ध्व्य वेण्युद्धथनेन शीघ्र -  
 महं गमिष्यामि यमस्य मूलम् ॥ 5.28.17 ॥

उपस्थिता सा मृदुसर्वगात्री  
 शाखां गृहीत्वा च नगस्य तस्य।  
 तस्यास्तु रामं परिचिन्तयन्त्या  
 रामानुजं स्वं च कुलं शुभाङ्ग्याः ॥ 5.28.18 ॥

तस्या विशोकानि तदा बहूनि  
 धैर्यार्जितानि प्रवराणि लोके।  
 प्रादुर्निमित्तानि तदा बभूवुः  
 पुरापि सिद्धान्युपलक्षितानि ॥ 5.28.19 ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे अष्टाविंशः सर्गः ॥